

Algemene Raad-Goedkeuring patronaat niet in strijd met Europees recht, instructie advisering Min.v.Justitie ex.art. 12 lid 4 Advw., verzoek tot stageverkorting, schorsing stage van rechtswege

Standpunt van de Raad van Toezicht

13. Het standpunt van de Raad van Toezicht komt er op neer dat:

- Goedkeuring moet worden onthouden aan het patronaat van Me. Z over appellante omdat hij niet over voldoet aan de eisen van artikel 4 van de Stageverordening 1988: artikel 4 lid 3 juncto artikel 1 onder b. van die verordening schrijven voor dat patroon slechts kan zijn een advocaat die ten minste zeven jaren als zodanig *in Nederland* ingeschreven is geweest. Me. Z voldoet niet aan dit vereiste.
- Het patronaat van mr. Y – door de Raad goedgekeurd in augustus 2000 – niet langer voldoet aan het vereiste van artikel 3 Stageverordening 1988 – dat voorschrijft dat de stage begint op de dag waarop de stagiaire de uitoefening van de praktijk *onder toezicht van een in hetzelfde arrondissement* gevestigde patroon heeft aangevangen - en dat de stage van appellante om die reden ex artikel 9 lid 4 Stageverordening 1998 van rechtswege is geschorst.
- Omtrent het verzoek om ontheffing aan de Minister ex artikel 12 lid 4 Advocatenwet overweegt de Raad van Toezicht dat zijn beleid in deze inhoudt dat slechts positief wordt geadviseerd indien:
 1. de stagiaire de Beroepsopleiding met goed gevolg heeft afgerond; en
 2. de stagiaire in het buitenland de praktijk uitoefent onder toezicht van een Nederlandse advocaat die voldoet aan de vereisten om het patronaat over een stagiaire te mogen voeren, als bedoeld in artikel 4 van de Stageverordening 1988. Appellante voldoet aan geen van beide vereisten, aldus de Raad.
- De Raad heeft in dit verband advies bij prof. mr. Quant ingewonnen over de vraag of de Vestigingsrichtlijn ook van toepassing is op de positie van stagiaires. Die vraag is ontkennend beantwoord door prof. Quant.
- Tijdens de hoorzitting heeft de Raad van Toezicht verder naar voren gebracht misleid te zijn doordat appellante in strijd met de waarheid heeft aangegeven bij haar beëdiging, in Amsterdam kantoor te (zullen) houden. Ware de Raad van Toezicht op de hoogte geweest van de werkelijke situatie, dan was het patronaat nooit goedgekeurd en was verzet aangetekend tegen de beëdiging.
- Artikel 39 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (hierna: “het EG-verdrag”) waarop appellante zich beroept, is niet van toepassing omdat het hier niet om

onderdanen uit andere lidstaten gaat, waar de verdragsregels voor geschreven zijn, maar om eigen onderdanen.

Standpunt van appellante

14. Appellante onderbouwt haar beroep met de volgende gronden:

“ Door de afwijzing van het verzoek tot goedkeuring van de gezamenlijke uitoefening van het patronaat door de advocaten Z en Y, in samenhang met de interpretatie die de Raad geeft aan artikel 9b Advocatenwet, waardoor:

- de Raad de stage van appellante op grond van artikel 9 lid 4 Stageverordening 1988 tot 1 februari 2001 geschorst heeft geacht;

- appellante op grond van artikel 13 lid 2 Stageverordening 1988 tot 1 februari 2001 geen toegang tot de Beroepsopleiding (Compactcursus) heeft gehad; en

- appellante, indien zij op een later tijdstip weer kantoor in Parijs wil gaan houden, verplicht zal zijn een betrekking te zoeken bij een Nederlandse advocaat te Parijs bij wie zij kantoor kan houden, dan wel, uitsluitend met voorafgaande goedkeuring van de Raad, een Nederlandse advocaat moet verzoeken als buitenpatroon te willen optreden,

“ wordt appellante belemmerd in de uitoefening van het recht op vrij verkeer van werknemers in de Europese Unie, zoals geformuleerd in artikel 39 (voorheen artikel 48) van het EG-verdrag.

“ Door aan te kondigen dat het Ministerie van Justitie negatief geadviseerd zal worden ten aanzien van het verzoek van appellante op grond van artikel 12 lid 4 Advocatenwet tot ontheffing van de verplichting in het arrondissement Amsterdam kantoor te houden zolang zij de Beroepsopleiding (Compactcursus) nog niet heeft afgerond, ook als het patronaat zou zijn geregeld in overeenstemming met de interpretatie van de Raad van artikel 9b Advocatenwet, wordt appellante belemmerd in de uitoefening van het recht op vrij verkeer van werknemers in de Europese Unie en wordt in feite een woonplaatseis opgelegd gedurende de periode dat de Beroepsopleiding nog niet door appellante is afgerond. Zo deze belemmeringen al een met het EG-verdrag verenigbaar doel nastreven en hun rechtvaardiging vinden in dwingende redenen van algemeen belang, dan gaan deze belemmeringen verder dan het EG-verdrag toestaat.

“ Appellante verzoekt de Algemene Raad:

1. Het besluit van de Raad van Toezicht van 22 november 2000 te vernietigen en het patronaat door mr. Y of door Me. Z, of door beiden gezamenlijk, goed te keuren;

2. De schorsing van de stage van appellante gedurende de periode 8 augustus 2000 tot 1 februari 2001 ongedaan te maken;

3. De Raad te instrueren tot het afgeven van een positief advies aan het Ministerie van Justitie op het verzoek van appellante om op grond van artikel 12 lid 4 Advocatenwet kantoor te mogen houden buiten het arrondissement Amsterdam, dan wel, indien ten tijde van de uitspraak van Algemene Raad in dit beroep het wetsvoorstel “Opneming in de

Advocatenwet van enkele bepaling over het onderzoek naar de toestand van de praktijk van een advocaat en wijziging van een aantal artikelen van deze wet” (Kamerstuk 26940) al in werking is getreden, deze zaak zelf af te doen en ontheffing te verlenen; en
4. Op grond van artikel 9b lid 2 Advocatenwet de Raad toestemming te verlenen tot het verkorten van de stage met een maand per jaar praktijkervaring, derhalve met negen maanden.

Beoordeling van het beroep **Ontvankelijkheid**

15. Het beroepschrift d.d. 3 januari 2001 is op 3 januari 2001 per fax ontvangen en op 4 januari 2001 per post door de Algemene Raad. Het beroep is tijdig ingesteld nu het conform de artikelen 6:7, 6:8 lid 1, 3:41 en 6:9 van de Algemene wet bestuursrecht is ingediend binnen zes weken na de verzending op 22 november 2000 van het bestreden besluit.

16. Ingevolge artikel 18 lid 2 van de Stageverordening staat tegen het bestreden besluit van de Raad van Toezicht administratief beroep open op de Algemene Raad, voor zover het beroep zich richt tegen de weigering (dan wel de herbeoordeling) van de goedkeuring van het patronaat over appellante door mr. Y of Me. Z, of beide advocaten gezamenlijk (het verzoek van appellante onder 1. en 2.). Tijdens de hoorzitting bij de Algemene Raad is duidelijk geworden dat de Raad van Toezicht inmiddels bij besluit van 12 april 2001 goedkeuring heeft gehecht aan het buitenpatronaat van de Nederlandse advocaat te Parijs, mr. T, onder de voorwaarde dat appellante het certificaat van de beroepsopleiding heeft ontvangen. Appellante heeft echter aangegeven tijdens de hoorzitting, een sterke voorkeur te hebben voor een patroon binnen haar eigen kantoor boven een buitenpatronaat. De Algemene Raad meent dat dit belang - ondanks de goedkeuring van het buitenpatronaat - voldoende is om appellante voor dit onderdeel van haar beroep te ontvangen.

17. Voor zover het beroep zich richt tegen het (nog te geven) advies van de Raad van Toezicht aan de Minister van Justitie in verband met de ontheffing om in het buitenland kantoor te houden, artikel 12 lid 4 Advocatenwet (het verzoek van appellante onder 3.), dient appellante niet-ontvankelijk te worden verklaard omdat de Advocatenwet in dit verband geen beroepsmogelijkheid heeft geopend op de Algemene Raad. Ten overvloede merkt de Algemene Raad op dat er voor zover hem bekend bovendien nog geen voor beroep of bezwaar vatbaar besluit is (dit is naar moet worden aangenomen pas het geval wanneer de Minister een besluit neemt, op basis van het advies van de Raad van Toezicht).

18. Ten aanzien van het verzoek tot stageverkorting ex artikel 9b lid 2, derde volzin, Advocatenwet (het verzoek van appellante onder 4.) is de Algemene Raad evenzeer van oordeel dat appellante voor dit deel van haar beroep niet-ontvankelijk is. Immers, het is primair aan de Raad van Toezicht om een besluit tot stageverkorting te nemen, welk besluit moet worden goedgekeurd door de Algemene Raad. De Algemene Raad ziet het niet op zijn weg liggen om de beoordeling van dit verzoek met passering van de Raad van

Toezicht aan zich te trekken. Een overweging daarbij is dat de (inhoudelijke) beoordeling van een verzoek tot stageverkortung in dit prille stadium van de stage niet (goed) mogelijk is. Over het algemeen, en naar de Algemene Raad aanneemt ook in dit geval, zal pas in de loop van de stageperiode - als duidelijk is hoe de stage tot dan is verlopen - beoordeeld kunnen worden of er een reden is voor stageverkortung.

Ten gronde

19. De Raad van Toezicht heeft de stage van appellante door het vertrek van appellante op 8 augustus 2000 van het kantoor van C te Amsterdam naar de vestiging in Parijs, op grond van artikel 9 lid 4 Stageverordening 1988 van rechtswege geschorst geacht. Dit oordeel van de Raad van Toezicht is aan appellante overgebracht bij brief van 29 augustus 2000. Deze schorsing heeft geduurd van 8 augustus 2000 tot 1 februari 2001, de datum waarop appellante is teruggekeerd naar de Amsterdamse vestiging onder het patronaat van mr. Y.

20. De Raad van Toezicht heeft zijn oordeel met betrekking tot de schorsing van rechtswege van de stage gebaseerd op de omstandigheid dat het patronaat van mr. Y over appellante door de gewijzigde omstandigheden in strijd is met artikel 3 Stageverordening 1988 dat voorschrijft dat patroon en stagiaire de praktijk uitoefenen in hetzelfde arrondissement. Vanaf het vertrek van appellante naar Parijs op 8 augustus 2000 tot haar terugkeer in Amsterdam, is niet langer aan dit vereiste voldaan.

21. In zijn bestreden beslissing van 22 november 2000 heeft de Raad van Toezicht zijn weigering van de goedkeuring van het patronaat door de Franse advocaat, werkzaam op de Parijse vestiging van C, Me. Z, gebaseerd op artikel 4 Stageverordening 1988: de patroon moet een advocaat zijn die minstens zeven jaar als zodanig in Nederland is ingeschreven (artikel 4 lid 3 juncto artikel 1 onder b. Stageverordening 1988). Me. Z voldoet niet aan dit vereiste omdat hij niet in Nederland is ingeschreven als advocaat. Tijdens de hoorzitting bij de Algemene Raad heeft de Raad van Toezicht desgevraagd verklaard in zijn bestreden besluit alleen expliciet een oordeel te hebben gegeven over Me. Z als patroon en niet over het patronaat van mr. Y of Me. Z en mr. Y tezamen. De goedkeuring van het patronaat van mr. Y is nooit ingetrokken door de Raad van Toezicht. De enige reden dat het patronaat van mr. Y over appellante niet meer kon functioneren, zo begrijpt de Algemene Raad, is de oorzaak van de schorsing van rechtswege: de strijd met artikel 3 Stageverordening 1988. In dit verband is van belang dat de Raden van Toezicht over het algemeen een beleid voeren dat inhoudt dat de stagiaire slechts in het buitenland stage kan lopen indien hij aldaar onder het patronaat van een Nederlandse patroon de praktijk uitoefent (en tevens de beroepsopleiding heeft afgerond). Het door de Amsterdamse Raad van Toezicht gevoerde beleid past naar het oordeel van de Algemene Raad in dit over het algemeen door de Raden van Toezicht gevoerde beleid.

22. Tijdens de hoorzitting bij de Algemene Raad heeft de Raad van Toezicht aangegeven onjuiste informatie te hebben gekregen van appellante in de fase voor de beëdiging en de goedkeuring van het patronaat. Appellante heeft bij de indiening van haar beëdigingsrekest op de expliciete vraag waar zij kantoor gaat houden vermeld, dat zij kantoor zal houden in

Amsterdam ten kantore van C, terwijl appellante op dat moment reeds in Parijs werkzaam was en ook na haar beëdiging en de aanvang van haar stage kantoor zou blijven houden in Parijs. Ook in de gebruikelijke gesprekken met de Raad van Toezicht heeft appellante hier niets over gemeld. De Raad van Toezicht voelt zich door deze aanpak van appellante op het verkeerde been gezet en heeft tijdens de hoorzitting desgevraagd verklaard dat ware de Raad van Toezicht wel op de hoogte geweest van de werkelijke situatie, hij in dat geval zeker het patronaat niet zou hebben goedgekeurd en verzet zou hebben gedaan tegen de inschrijving als advocaat. De Raad van Toezicht geeft aan zelfs te hebben overwogen om op grond van artikel 9 Advocatenwet tot schrapping van het tableau over te gaan van appellante. De Algemene Raad heeft geen reden om aan de juistheid van dit standpunt van de Raad van Toezicht te twijfelen. Door de Raad van Toezicht niet naar behoren te informeren heeft appellante de schorsing van haar stage over zichzelf afgeroepen.

23. Appellante stelt in dit beroep dat de relevante Nederlandse regelgeving rond de stage en vooral de toepassing van die regelgeving in dit concrete geval, in strijd is met het EG-verdrag en de daarop gebaseerde Europese regelgeving en jurisprudentie, meer in het bijzonder het recht van vrij verkeer van werknemers (artikel 39 e.v. van het EG-verdrag).

24. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft zich verscheidene malen uitgesproken over het vrije verkeer van advocaten. Deze zaken hebben (vrijwel) steeds betrekking op de toelating van advocaten die reeds in een andere lidstaat werkzaam waren of in een andere lidstaat hadden gestudeerd. Uit deze rechtspraak volgt dat de regels die de toelating van buitenlandse advocaten belemmeren in strijd met de bepalingen over het vrije verkeer van personen kunnen komen. In dit verband heeft het Hof van Justitie onder meer bepaald dat het gastland rekening moet houden met de beroepservaring die een advocaat in het land van herkomst heeft opgedaan.

25. De Algemene Raad is echter, met de Raad van Toezicht, van oordeel dat het beroep van appellante geen betrekking heeft op de toelating van een advocaat die in het buitenland werkzaam is geweest of heeft gestudeerd (een advocaat uit een andere lidstaat), maar op de opleidingsvereisten die de Nederlandse en plaatselijke Ordes van Advocaten aan de eigen (reeds toegelaten) advocaat-stagiaires stellen. De door appellante aangehaalde arresten hebben steeds betrekking hebben op de toegang tot de advocatuur (of andere beroepen) in andere lidstaten, welke kwestie hier niet speelt. Uit geen van de door appellante aangehaalde arresten volgt dat een nationale orde van advocaten niet bevoegd zou zijn te verlangen dat advocaat-stagiaires gedurende een deel van hun stage de praktijk in eigen land uitoefenen en slechts onder bepaalde voorwaarden in een later stadium van hun stage de praktijk kunnen uitoefenen in het buitenland.

26. Hoewel de Algemene Raad op grond van het bovenstaande van oordeel is dat de regelgeving en jurisprudentie waar appellante zich op beroept, niet van toepassing is op dit geval, kan het in het licht van de ruime uitleg die het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen lijkt te geven aan het vrij verkeer van personen, niet uitgesloten worden geacht dat genoemde regelgeving en jurisprudentie een uitstraling heeft naar het onderwerp van het beroep van appellante. Niet uitgesloten kan worden geacht dat de beslissing van de Raad van Toezicht, gebaseerd op de Advocatenwet en Stageverordening,

een beperking vormt van het vrij verkeer van personen, gelet op de eerdergenoemde ruime uitleg van het Hof van Justitie. De Algemene Raad zal daarom - naar zijn mening ten overvloede - in dit beroep onderzoeken of de Nederlandse regelgeving rond de stage, het daarop gebaseerde beleid van de Raad van Toezicht en vooral de toepassing van de regelgeving en het beleid in dit concrete geval, in strijd is met de vier door het Hof van Justitie geformuleerde voorwaarden waaraan nationale maatregelen die inbreuk (kunnen) maken op de in het verdrag gewaarborgde fundamentele vrijheden, moeten voldoen.

27. Ten aanzien van de eerste voorwaarde, de toepassing zonder discriminatie van de bestreden regelgeving, is de Algemene Raad van oordeel dat aan deze voorwaarde is voldaan. Op grond van artikel 2 Advocatenwet kan een ieder die een bepaalde juridische studie heeft voltooid, worden toegelaten tot de advocatuur, ongeacht de nationaliteit. Ook in het verdere verloop van de stage wordt noch in de Nederlandse regelgeving, noch in het op die regelgeving gebaseerde beleid van de Raad van Toezicht onderscheid gemaakt naar nationaliteit.

28. Ten aanzien van de tweede voorwaarde – de rechtvaardiging van de mogelijke inbreuk - is de Algemene Raad van oordeel dat een mogelijke beperking van het vrije verkeer van personen in het algemeen en in het geval van appellante, wordt gerechtvaardigd door dwingende redenen van algemeen belang. Het Hof van Justitie heeft in het kader van het vrije verkeer van advocaten verscheidene malen erkend dat regels van beroepsorganisaties van advocaten betreffende organisatie, bekwaamheid, beroepsethiek, toezicht en aansprakelijkheid kunnen worden gerechtvaardigd op grond van dwingende redenen van algemeen belang, in het bijzonder de bescherming van de consument (lees: de rechtzoekende) en een goede rechtsbedeling (de zaak 71/76, Thieffry, jurisprudentie 1977, 765, R.O. 12; zaak C-55/94, Gebhard, jurisprudentie, 1995, I-4165, R.O. 345). Het algemeen belang dat de regelgeving rond de stage beoogt te beschermen is het belang van een goede opleiding en begeleiding van de stagiaire met als (uiteindelijk) doel de bescherming van rechtzoekenden en het waarborgen van de kwaliteit van het beroep en de beroepsgroep.

29. Ten aanzien van de derde voorwaarde, die van de geschiktheid om het nagestreefde doel te waarborgen, is de Algemene Raad van oordeel dat het vereiste van artikel 3 van de Stageverordening dat patroon en stagiaire in hetzelfde arrondissement werkzaam dienen te zijn, over het algemeen en in dit concrete geval een geschikte voorwaarde is om tot een goede opleiding en begeleiding van de stagiaire te komen met als uiteindelijk doel de bescherming van de rechtzoekende en de bevordering van de goede rechtsbedeling.

Ondanks de toegenomen communicatietechnieken is de Algemene Raad van oordeel dat voor een goede begeleiding van de stagiaire nog steeds essentieel is dat een frequent, direct contact tussen patroon en stagiaire op de werkplek zelf, gewaarborgd is. Het vereiste van artikel 4 juncto artikel 1 onder b Stageverordening dat de patroon in Nederland als advocaat dient te zijn ingeschreven, is naar het oordeel van de Algemene Raad evenzeer geschikt om de verwezenlijking van genoemde doelen te waarborgen. Vanuit het oogpunt van een goede opleiding en begeleiding, de bescherming van de rechtzoekende en ter bevordering van de goede rechtsbedeling is het gerechtvaardigd dat de Nederlandse Orde van Advocaten verlangt dat het patronaat over haar stagiaires wordt vervuld door in

Nederland ingeschreven advocaten die voldoen aan de gebruikelijke vereisten voor het vervullen van het patronaat. De Nederlandse stage zal immers, in ieder geval voor een substantieel deel, dienen op te leiden voor de Nederlandse praktijk waarin de stagiaire vertrouwd wordt gemaakt met het werken met (ook) het Nederlandse recht. Een buitenlandse advocaat zal daar niet of niet in die mate als een in Nederland ingeschreven advocaat toe in staat zijn.

30. Met het oog op de vierde voorwaarde, de proportionaliteit, overweegt de Algemene Raad dat de Nederlandse wet- en regelgeving rond de stage en het door de Raad van Toezicht in dat verband gevoerde beleid (zoals weergegeven onder 21.), in het algemeen niet verder gaan dan nodig is voor het bereiken van het met die wet- en regelgeving en het daarop gebaseerde beleid beoogde doel. De Algemene Raad realiseert zich dat het door de toenemende internationalisering van het recht en de rechtspraktijk voorkomt dat ook stagiaires een deel van hun stage in het buitenland doorbrengen. Het door de Raad van Toezicht gevoerde beleid in dit verband is er op gericht om met respect voor de Nederlandse regelgeving rond de stage en de door die regelgeving beoogde belangen, waar mogelijk tegemoet te komen aan de behoefte om eventueel een deel van de stage in het buitenland te volgen. Dit beleid betekent (strikt genomen) een versoepeling van de Nederlandse regelgeving, die ingegeven is door het recht van vrij verkeer van werknemers waar appellante zich nu juist op beroept.

31. Ten aanzien van het standpunt van appellante dat de Raad van Toezicht in haar geval niet de vereiste proportionaliteit in acht heeft genomen overweegt de Algemene Raad het volgende. Appellante heeft een ruime voorervaring als belastingadviseur sinds 1992, hetgeen geleid heeft tot een vrijstelling van de gewone beroepsopleiding en toelating tot de Compactcursus, de opleiding tot advocaat voor ervaren juristen met acht jaar met de advocatuur vergelijkbare voorervaring. Appellante voert verder aan dat de toegenomen communicatietechniek, gecombineerd met haar regelmatige bezoeken aan het Amsterdamse kantoor van C, voldoende waarborg zouden zijn voor haar praktijkuitoefening (al dan niet onder toezicht van patroon mr. Y). Appellante noemt verder het feit dat Me. Z en mr. Y beiden werkzaam zijn bij C, hetgeen in het kader van de opleiding en begeleiding van appellante een factor van belang zou kunnen zijn.

32. De Algemene Raad is van oordeel dat bovengenoemde factoren niet kunnen afdoen aan de noodzaak dat appellante als advocaat in opleiding op haar werkplek (in Parijs), in ieder geval gedurende het eerste deel van haar stage (tot het behalen van het certificaat van de beroepsopleiding) frequent en regelmatig (dat wil zeggen in beginsel dagelijks) begeleid wordt door een in Nederland ingeschreven advocaat die ingevoerd is in het Nederlandse recht. In dit verband is van belang dat appellante tijdens de hoorzitting bij de Algemene Raad desgevraagd geantwoord heeft dat zij met name Franse investeerders in Nederland en Nederlanders in Frankrijk bedient en dat haar inbreng zeer specifiek gericht is op het Nederlandse recht in deze zaken. De Algemene Raad hecht verder waarde aan de verklaring van appellante tijdens de hoorzitting dat zij in Parijs “een voorpost is van haar kantoor C”. Appellante is met andere woorden de enige Nederlandse advocaat op de Parijse post van haar kantoor. Op de hoorzitting is verder gebleken dat de begeleiding van

appellante op de Parijse vestiging van C bestaat uit het contact dat appellante heeft met haar patroon mr. Y door middel van telefoon, e-mail, fax en regelmatig bezoek. De Algemene Raad is van oordeel dat de begeleiding van appellante onder deze omstandigheden – met mr. Y als patroon in Amsterdam, met Me. Z als patroon in Parijs of beiden tezamen als patroon of begeleiders – tot een te schrale opleidingssituatie leidt die niet voldoet aan de belangen die de Nederlandse regelgeving rond de stage en het daarop gebaseerde beleid van de Raad van Toezicht, beogen te beschermen. Voor zover ten aanzien van appellante sprake zou zijn van een inbreuk op het recht van vrij verkeer van werknemers, moet worden aangenomen dat die inbreuk gerechtvaardigd is en niet verder gaat dan nodig is voor het bereiken van het beoogde (opleidings)doel. De Algemene Raad zal het beroep van appellante ten aanzien van de patronaatsgoedkeuring derhalve ongegrond verklaren.

33. Nu de Algemene Raad het beroep ten aanzien van de patronaatsgoedkeuring ongegrond zal verklaren volgt daaruit dat de Raad van Toezicht naar het oordeel van de Algemene Raad op 29 augustus 2000 terecht heeft geconstateerd dat de stage van appellante van rechtswege was geschorst voor de periode waarin appellante zonder Nederlandse patroon op de locatie in het buitenland verbleef. Overigens merkt de Algemene Raad in dit verband op dat hem niet de bevoegdheid is gegeven om in administratief beroep een zelfstandig oordeel te vellen over de schorsing van rechtswege, los van het feit dat appellante – zoals zij op de hoorzitting heeft verklaard – geen rechtsmiddel heeft aangewend tegen de brief van 29 augustus 2000 van de Raad van Toezicht waarin de schorsing van rechtswege is geconstateerd waardoor dit besluit naar moet worden aangenomen rechtens onaantastbaar is geworden.

BESLISSING

De Algemene Raad:

- verklaart mr. X niet-ontvankelijk in haar beroep ten aanzien van haar verzoek tot instructie van de Raad van Toezicht met betrekking tot het advies aan de Minister van Justitie ex artikel 12 lid 4 Advocatenwet
- verklaart mr. X niet-ontvankelijk in haar beroep ten aanzien van het verzoek tot stageverkortung ex artikel 9b lid 2 Advocatenwet
- verklaart het beroep ten aanzien van de geweigerde patronaatsgoedkeuring en de schorsing van rechtswege van de stage ongegrond